

Верен на клетвата си

25 години от смъртта на Петър Стоянов Ризов (Янко)

Петър Ризов е роден на 6. IX. 1921 г. в с. Долна Оряховица. Жаден за наука и знаяния, израснал сред негоди и бедност, опознал горчивина на живота от малък, честен, скромен, активен член на РМС и Партията, такъв е верният син на народа Петър Стоянов Ризов.

Макар завършил IV гимназиален клас, шивашкият работници работи не само за своето, но и за образоването на другарите си. За работа в РМС и в Партията той никога не зажи сили.

Джоакино Росини

По случай 100 години от смъртта на композитора

Има творби, които създават безсмъртие за своя автор. Такава е операта „Севилският бърснار“, която шествува по всички оперни сцени на земята, носяки името на Джоакино Росини. И макар че измина един век от смъртта на Росини, неговият „бърснар“ е все така млад и жизнер, както е неизвънчава славата на автора.

Росини е роден на 29. II. 1792 г. в италиански град Несапаро. На осемнадесет години той пише първата си опера, а двадесетгодишен е вече известен оперен композитор — автор на „Танкред“ и „Италианската в Алжир“. Големият музикален талант на Росини и неговата продуктивност му осигуряват място на постоянен композитор на неаполитанската опера „Сан Карло“. По-късно той заминава за Франция, където бива назначен за кралски композитор.

Росини живее 76 години и умира на 13. XI. 1868 г., но пиялот му творчество се вмества в първите 38 години. В останалата част от живота си той е написал почти нищо значително.

Творчеството на Росини постепенно нараства и създава на международни теми

Новият господар на Белия дом без нова политика

Отлично режисираният американски предизборен спектакъл, както се озовава, не донесе го имене на Дома на народната армия подготвя и изнесе неколкократно росиниевия шедьовър „Севилският бърснар“. След българските опери „Камен и Цена“, „Гергана“ и „Цаята“, изнесени през 1932, 1933 и 1936 година, това е четвъртата опера, която е подготвена от великолъкновски изпълнители. Но бъдещият към изкуството и притежател на росиниевата музика бяха споделили един ентузиазиран стълб от този шедьовър. Зрителите ги помнят: Дочо Папазов — диригент; Н. Димитрова (Розина), П. Пенков (Фигаро), Е. Ангелов (Алмавира), Ив. Иванов (доктор Бартоло), д-р Ст. Крушев (Дон Базил), В. Герджиков (Берта), И. Бостанджиев (Фиоре-

во). Чигулари, челисти, духови, Помогна им режисьорът на Варненската народна опера Драган Мицов. Зрители си спомнят хубавите спектакли, в които нямаше примитивност, художестве на наивност, школска интерпретация.

Но животът на самодейната оперна трупа към Дома на народната армия във Велико Търново беше твърде кратък — само един сезон. Тя угасна три години, преди да спусне за последен път завеса и Великолъкновският оперетен театър.

Споменът за постановката на „Севилският бърснар“ във Велико Търново несето налага въпроса: нима оперните и оперетни прояви в града останаха завинаги в минзлото?

Георги Хр. ГЕОРГИЕВ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

Новият господар на Белия дом без нова политика

той не беше компрометиран като Хъмфри, който носеше своя определен дял от трагичните грешки и провали на джонсънъвата политика. Обикновеният избирател знаеше само против какво гласува, а не за кого гласува. Това положение на нещата, тази апатия, създадена от липсата на ярка алтернатива на джонсъновата политика, доведе до резултатите от изборите. Така изборът на Никсън в никавът случаи не означава никакво предпочтение на обикновения американец като него, а само дълбокото разочарование от ѝз перспективната политика на член на Джонсън. Трябва да се отбележи, че Никсън беше избран с по-малко от половина на 43 на сто от гласовете на американците. И последният козът на президент Джонсън, целящ да улесни избора на Никсън, използува дълбокото нетвърдост на американския народ от сегашното правителство на президента Джонсън, чийто вицеизпълнител е бил съперник на Гай Симпън.

Всъщност предизборната кампания и нейните резултати отразиха състоянието на днешна Америка, обхваната от дълбока национална криза, породена от небивалото изостряне на социалните и расовите противоречия, затъната в „мърсната война“ в Виетнам. Никсън спечели изборното създане, като използува дълбокото нетвърдост на американския народ от сегашното правителство на президента Джонсън, чийто вицеизпълнител е бил съперник на Гай Симпън.

Никсън спечели изборната борба не защото предлагаше на кампанията си имена за две седмици. Тази опера, която сега не слизаш от световните сцени, е претърпяла пълен неуспех на своята премиера — един от пародистите в историята на музиката.

Последната опера творба на Росини е „Вилхелм Тел“ — монументално произведение, облято по патротичен патос, във душевени масови сцени на борците за свобода, прекрасни звуци картини на швейцарската природа и бита на планините. За тази опера Росини използуваша швейцарски и тиролски народни мелодии.

Росини е автор на около 40 опери. Написал е и канцатата „Аврора“, посветена на Е. Кутузова, вдовицата на бежкия руски пътешественик, в която е разработена руска народна песен.

Свежата музика на Росини неведнък е звучала и във Велико Търново. Духови оркестри на военните поделения, читалищни симфонични оркестри и ученически оркестри са изпълнявали увертюрите към оперите „Севилският бърснар“, „Танкред“, „Кралевата сървака“ и „Семирамида“.

Стогодишнината от смъртта на Росини дава повод да се припомни и една крупна музикална проправа във Велико Тър-

ново. През 1960 г. самоден състав към Дома на народната армия подготвя и изнесе неколкократно росиниевия шедьовър „Севилският бърснар“. След българските опери „Камен и Цена“, „Гергана“ и „Цаята“, изнесени през 1932, 1933 и 1936 година, това е четвъртата опера, която е подготвена от великолъкновски изпълнители. Но бъдещият към изкуството и притежател на росиниевата музика бяха споделили един ентузиазиран стълб от този шедьовър. Зрителите ги помнят: Дочо Папазов — диригент; Н. Димитрова (Розина), П. Пенков (Фигаро), Е. Ангелов (Алмавира), Ив. Иванов (доктор Бартоло), д-р Ст. Крушев (Дон Базил), В. Герджиков (Берта), И. Бостанджиев (Фиоре-

во). Чигулари, челисти, духови, Помогна им режисьорът на Варненската народна опера Драган Мицов. Зрители си спомнят хубавите спектакли, в които нямаше примитивност, художестве на наивност, школска интерпретация.

Но животът на самодейната оперна трупа към Дома на народната армия във Велико Търново беше твърде кратък — само един сезон. Тя угасна три години, преди да спусне за последен път завеса и Великолъкновският оперетен театър.

Споменът за постановката на „Севилският бърснар“ във Велико Търново несето налага въпроса: нима оперните и оперетни прояви в града останаха завинаги в минзлото?

Георги Хр. ГЕОРГИЕВ

Петър Ризов е роден на 6. IX. 1921 г. в с. Долна Оряховица. Жаден за наука и знаяния, израснал сред негоди и бедност, опознал горчивина на живота от малък, честен, скромен, активен член на РМС и Партията, такъв е верният син на народа Петър Стоянов Ризов.

Приближили се до купата, няколко полицай са хвърлят и хващат Ризов, но... мъртът. Верен на клемата си, да не попадне жив в ръцете на врага, той пронизал с последния куршум сърцето си.

Излизай, куче! Не можеш ни избяга! — подвикват полицай.

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият! — нареджа тайната агенция.

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга! — подвикват полицай.

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във въздуха, за да го сплашият!

— Излизай, куче! Не можеш ни избяга!

— Нужен ни е жив. Стрелят във в